Dosarul nr. 3-2797/2024
2-24055561-12-3-23052024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 decembrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefier Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL ”Castel Mimi” către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Păduraru Roman cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La data de 23 mai 2024, SRL „Castel Mimi” s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Păduraru Roman cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este unul dintre cei mai consacrați producători de vin și băuturi alcoolice distilate, produsele acestuia fiind cunoscute și apreciate în întreaga lume, fiind exportate în peste 25 de țări, precum: Anglia, Azerbaidjan, Belarus, Belgia, Benin, Brazilia, Canada, China, Coreea de Sud, Danemarca, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Italia, Japonia, Kârgâzstan, Lituania, Polonia, Portugalia, România, Rusia, SUA, Suedia, Turcia, Ucraina etc.

De asemenea, susține că, CASTEL MIMI reprezintă și una dintre cele mai frumoase destinații turistice din Republica Moldova, fiind inclusă în top 15 cele mai frumoase vinării din lume, fiind singurul castel din Moldova, care adună peste 30.000 de vizitatori în fiecare an, din peste 80 de țări ale lumii, formând un complex de producție, turistic, divertisment și hotelier, cu podgorii ce se întinde pe o suprafață de peste 200 de hectare, care în 2016 a primit titlul de „Carte de vizită a Moldovei”, a fost premiată la Congresul Global de Turism cu titlul de „Cea mai mare investiție în renovarea unei vinarii în zona Balcanică".

CASTEL MIMI a fost gazda Summitului Comunității Politice Europene din 01 iunie 2023, care pentru prima dată în țara noastră a întrunit pe cei mai înalți oficiali din toate țările europene, pentru care această locație a fost denumită ..Centrul Europei pentru o zi".

Reclamantul CASTEL MIMI S.R.L. este titularul mai multor obiecte de proprietate intelectuală, printre care și marca „CUZA VODĂ”, nr. 2R 11341, care a fost înregistrată și se bucură de protecție tocmai din anul 2004 (anexat este Certificatul de înregistrare a mărcii).

Astfel, în anul 2021, de marca ”CUZA VODĂ” s-a arată interesat terțul Pădurarii Roman, care subit a solicitat pârâtului AGEPI înregistreze mărcii similare „BERĂRIA CUZA VODĂ” în formă combinată, reprezentând de fapt un furt intelectual.

Prin Decizia din 01.11.2022, pârâtul AGEPI (Direcția Mărci și Design Industrial) a acceptat solicitarea terțului Pădurarii Roman privind înregistrarea mărcii „BERĂRIA CUZA VODĂ” (depozit nr. 048349 din 30.06.2021), pentru produsele și serviciile din clasele CIPS : 32 – bere; și 35 - publicitate; managementul, organizarea și administrarea afacerilor comerciale; lucrări de birou.

Aflând despre Decizia din 01.11.2022 și apreciind-o ca fiind una ilegală, prin care se încălcă dreptul asupra mărcii anterioare „CUZA VODĂ”, Reclamantul a contestat-o la Comisia de Contestații a AGEPI conform art. 47 din Legea nr. 38/2008.

Prin Hotărârea din 22.02.2024, Comisia de Contestații a AGEPI a respins Contestația Reclamantului și a menținut în vigoare decizia contestată, fiind recepționată la data de 25.04.2024, prezenta fiind depusă în termen.

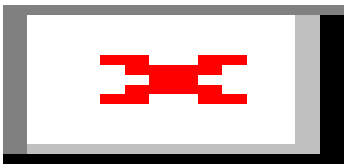
În aceste circumstanțe, consideră Hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 22.02.2024 și Decizia AGEPI (Direcția Mărci și Design Industrial) din 01.11.2022 ca fiind ilegale, prin care se încalcă drepturile Reclamantului la protecția mărcii sale ”CUZA VODĂ”, motiv pentru care a formulat prezenta acțiune, argumentând în fapt și în drept în cele ce urmează.

Referitor la riscul de confuzie sau de asociere cu marca anterioară, susține că, potrivit art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008: „în afara motivelor ele refuz prevăzute la art. 7, se refuză înregistrarea și în cazul cînd marca: este identică ori similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară”.

Considerând temeiul citat și drepturile Reclamantului asupra mărcii sale ”CUZA VODĂ” (nr. 2R 11341 din 11.02.2004), fiind anterioară mărcii terțului ”BERĂRIA CUZA VODĂ” (depozit nr. 048349 din 30.06.2021). solicită respingerea cererii de înregistrare a mărcii terțului.

Astfel, observă că marca terțului „BERĂRIA CUZA VODĂ” este similară cu marca Reclamantului „CUZA VODĂ’’ și din cauza similitudinii produselor și serviciilor pe care le desemnează aceste două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară ce aparține Contestatarului, după cum argumentează suplimentar infra.

Referitor la similitudinea mărcilor, notează că, pentru a face o asemenea apreciere, prezintă infra tabelul comparativ a semnelor în discuție.

Analizând comparativ semnele prezentate supra, observă că, marca terțului este o marcă combinată (poate fi folosită doar în această formă), având ca element dominant îmbinarea de cuvinte „CUZA VODĂ”, care și ocupă poziția dominantă în compoziția mărcii, celelalte elemente „BERĂRIA” și „O BERE CU CARACTER”, nici nu se observă pe imaginea în întregime a mărcii.

Astfel, din marca terțului consumatorul va reține doar denumirea ”CUZA VODĂ”, celelalte elemente fiind nesemnificative și de fapt descriu genul de activitate – ”BERĂRIA”; și produsele desemnate – ”BERE”.

De cealaltă parte, observă că Marca reclamantului este o marcă verbală (poate fi folosită în orice formă și combinație cu alte elemente) fiind compusă din îmbinarea „CUZA VODĂ”, fiind identică cu elementul dominant din semnul solicitat, fapt care determină riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu Marca Reclamantului.

Referitor la similitudinea produselor, observă că Marca Reclamantului „CUZA VODĂ” este înregistrată din anul 2004 pentru toate produsele din clasa CIPS 33, care include și produse precum: băutură alcoolică distilată pe bază de grâne, băuturi alcoolice (cu excepția berii), băuturi alcoolice care conțin fructe, bitter, coniac, cidru, cocktail-uri, curacao, digestive, băuturi distilate, esențe alcoolice, extracte alcoolice, extracte din fructe, alcoolice, gin, hidromel, kirsch, lichioruri, băuturi alcoolice pe bază de trestie de zahăr, lichioruri de mentă, perry, piquette, băuturi alcoolice pre-amestecate, altele decât pe bază de bere, alcool din orez, rom, sake, spirtoase, vodcă, whisky, vin, băuturi pe bază de vin, etc.

De cealaltă parte, deși marca terțului „BERĂRIA CUZA VODĂ”, este revendicată pentru produsul bere din clasa CIPS 32, observă că, potrivit pct. 20 din Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor: „produsele și serviciile nu pot fi considerate că sînt asemănătoare pe motivul că figurează în aceeași clasă a Clasificării de la Nisa sau că sînt diferite pe motivul că figurează în clase diferite ale respectivei clasificări”.

De asemenea, potrivit Ghidului de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor: „în scopul stabilirii similitudinii produselor se va ține cont de instrumentele oferite de EUIPO - TMclass (http://tmclass.tmdn.org/ec2/), Similarity (http://euipo.europa.eu/sim/)”.

Astfel, conform instrumentului Similarity oferit de EUIPO - TMclass observă că drept similare cu produsul „bere” sunt apreciate următoarele produse: vin (cl.33) și bere (cl. 32), rachiu (cl. 33) și bere (cl. 32), băuturi alcoolice (cl. 33) și bere (cl. 32).

Aceste produse sunt apreciate drept similare datorită naturii similare a produselor, canalelor de distribuție, publicul relevant, producători și furnizori etc..

Totodată. Oficiul EUIPO explică similitudinea acestor produse și prin faptul că: „există o similitudine între categoria largă de băuturi alcoolice din clasa 33 și berea din clasa 32 . Deși procesele lor de producție sunt diferite, toate aceste mărfuri aparțin aceleiași categorii de băuturi alcoolice (natură) destinate publicului larg Acestea pot fi servite în restaurante și în baruri și sunt la vânzare în supermarketuri și magazine alimentare. Aceste băuturi pot fi găsite în aceeași zonă a supermarketurilor, chiar dacă se poate face o oarecare distincție în funcție de subcategoria respectivă, în plus, unele băuturi alcoolice pot proveni de la aceleași întreprinderi”.

Astfel, devine cert faptul că produsul „bere” pentru care este solicitată marca terțului este similar cu produsele din clasa 33 CIPS, pentru care este înregistrată Marca Reclamantului.

Mai mult decât atât, observă și faptul că, produsele de Marca Reclamantului - „CUZA VODĂ” au fost nominalizate cu distincții internaționale, fiind bine cunoscute publicului larg, atât la nivel național, cât și mondial, atât consumatorilor, cât și producătorilor, astfel fiind: explicată si tendința unora de a beneficia în mod ilegal și abuziv de renumele aceste mărci, renume care a fost obținut datorită întâi de toate calității produselor și a dedicației producătorului, dar și investițiilor considerabile în promovarea produselor sub marca „CUZA VODĂ”.

Totodată, observă și faptul că serviciile revendicate din clasa 35 sunt conexe produselor revendicate - „bere”, marca terțului fiind „BERĂRIA CUZA VODĂ”, motiv pentru care se impune a fi respinsă înregistrarea acesteia și pentru serviciile din clasa 35, or, activitatea de comercializare, publicitate, distribuție etc. sub marca „BERĂRIA CUZA VODĂ”, de asemenea implică riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu Marca Reclamantului - „CUZA VODĂ”.

Referitor la renumele Mărcii Reclamantului, susține că, fără a neglija sau a comprimate argumentele invocate supra pentru respingerea cererii de înregistrare a mărcii terțului în temeiul art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008, în subsidiar și în completare. Reclamantul a invocat și motiv de refuz prevăzut de art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, potrivit căruia: „se refuză înregistrarea și în cazul cînd marca: este identică ori similară cu o marcă anterioară și este solicitată spre înregistrare pentru produse și/sau servicii care nu sînt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul cînd marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova și dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora”.

Pentru aplicarea acestui motiv de refuz, a fost invocat faptul că marca terțului „BERĂRIA CUZA VODĂ” este similară cu Marca Reclamantul „CUZA VODĂ”, argumentele privind similitudinea acestora fiind prezentate desfășurat supra, iar Marca Reclamantului este înregistrată tocmai din anul 2004 și este anterioară mărcii terțului, solicitată spre înregistrare abia în anul 2021.

Din marca terțului consumatorul va reține doar denumirea „CUZA VODĂ”, celelalte elemente fiind nesemnificative și de fapt descriu genul de activitate - „BERARIA”; și produsele desemnate - „BERE”.

Astfel, serviciile din clasa 35 CIPS prestate cu denumirea „BERĂRIA CUZA VODĂ” fără îndoială vizează exclusiv serviciile de comercializare a „berii”, după cum rezultă chiar din conținutul mărcii.

Marca terțului are în componență atât cuvântul ”BERĂRIA”, cât și cuvântul „BERE”, iar deși formal au fost încadrate în cl. 35 CIPS, serviciile prestate sub o astfel de denumire sugestivă, indică fără echivoc asupra tipului concret de servicii - comercializarea berii.

Întâi de toate, învederează raționamentul prevăzut de pct. 20 din Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor, potrivit căruia: ”produsele și serviciile nu pot fi considerate că sînt asemănătoare pe motivul că figurează în aceeași clasă a Clasificării de la Nisa sau că sînt diferite pe motivul că figurează în clase diferite ale respectivei clasificări".

Astfel, considerând faptul că în speță serviciile revendicate din clasa 35 sunt complementare produselor revendicate din clasa 32- „bere", se impune a fi respinsă înregistrarea mărcii terțului și pentru serviciile din clasa 35, or activitatea de comerț sub marca „BERĂRIA CUZA VODĂ”, de asemenea implică riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară ce aparține Reclamantului - „CUZA VODĂ”, iar utilizarea acestei mărcii ar aduce terțului un profit nemeritat datorită caracterului distinctiv al mărcii Reclamantului.

În acest context, observă că Marca Reclamantului „CUZA VODĂ” este înregistrată tocmai din anul 2004, iar de la înregistrarea și până în prezent, deja aproape 20 de ani, a fost intens promovată prin publicitate în cele mai răspândite mijloace (TV, FB , Instagram, YouTube etc.), în permanență fiind produse noi spoturi publicitare, bugetul de promovarea mărcii „CUZA VODĂ” fiind de peste 10.000 EUR / pe lună, reprezentând peste 120.000 EUR / an.

Produsele Reclamantului de marca „CUZA VODĂ" sunt comercializate în toată țara, fiind prezente în toate rețelele de magazine și în unitățile de comerț electronic, precum: METRO, Ocean fish, Alcomarket, wine.md, Winetime, DFM, Linella etc.; fiind bine cunoscută publicului larg, astfel fiind explicată și tendința unora de a beneficia în mod ilegal și abuziv de renumele aceste mărci, renume care a fost obținut întâi de toate datorită calității produselor și a dedicației producătorului, dar și investițiilor considerabile în promovarea produselor sub marca „CUZA VODĂ”.

Toate aceste fapte au devenit deja general notorii. Marca Reclamantului „CUZA VODĂ” bucurându-se de renume și apreciere, fiind nominalizată cu distincții internaționale , devenind bine cunoscută consumatorilor, atât la nivel național, cât și la nivel mondial, care și explică stăruința terțului de a beneficia în mod ilegal și abuziv de renumele Mărcii Reclamantului.

Toate cele invocate supra, fără echivoc demonstrează faptul că Marca Reclamantului – ”CUZA VODĂ” se bucură de renume în Republica Moldova, iar înregistrarea mărcii terțului va aduce atingere atât imaginii Reclamantului, cât și reputației produselor acestuia, existând un risc înalt de confuzie și asociere a mărcii terțului cu Marca Reclamantului.

Referitor la exercitarea dreptului discreționar și motivarea actului administrativ, face referire la prevederile art. 4 din Constituție.

Notează că, conform preambulului Acordului TRIPS: ”Membrii (...) recunoscând că drepturile de proprietate intelectuală sunt drepturi private (...)”; iar în jurisprudența sa constantă, CtEDO a statuat că dreptul asupra unei mărci reprezintă un veritabil bun în sensul art. 1 din Protocolul 1 la Convenție , astfel, proprietatea intelectuală beneficiază de protecția art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Conform art. 46 alin. (1) din Constituție, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate, iar potrivit art. 1§1 al Protocolului adițional nr. 1 la CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Conform art. 3 lit. a) din Legea nr. 38/2008: „Drepturile asupra mărcii sînt dobîndite si protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin înregistrare în condițiile prezentei legi".

În acest context, observă că Reclamantul este titularul mărcii „CUZA VODĂ", nr. 2R 11341, care a fost înregistrată conform legii și se bucură de protecție tocmai din anul 2004. deja aproape 20 de ani.

Considerând toate cele invocate supra, observă că prin actele administrative contestate, în fond Reclamantul a fost lipsit de dreptul său de proprietate asupra mărcii „CUZA VODĂ".

Atât Hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 22.02.2024 prin care s-a respins Contestația Reclamantului nr. 6109 din 01.12.2022, cât și Decizia AGEPI (Direcția Mărci și Design Industrial) din 01.11.2022 prin care s-a acceptat înregistrarea mărcii depozit nr. 048349 din 30.06.2021, sunt vădit ilegale pe seama faptului că au fost emise contrar legii.

Astfel, învederează că actele administrative contestate au fost emise cu depășirea limitelor dreptului discreționar, fără a fi luate în considerare toate faptele relevante, fiind disproporționate și nemotivate corespunzător. Pârâtul manifestând un tratament diferențiat în privința Reclamantului contrar propriei practici statuate în cazuri similare, astfel Pârâtul a desconsiderat obligația de a acționa în conformitate cu legea, de a exercita atribuțiile sale în strictă conformitate cu scopul pentru care i-au fost conferite aceste atribuții. încălcând în mod flagrant drepturile și interesele Reclamantului, făcând incidente prevederile art. 10, 16, 17, 19, 21, 29, 30, 31, 118, 120 și 137 din Codul administrativ.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 22.02.2024 prin care s-a respins Contestația Reclamantului nr. 6109 din 01.12.2022, precum și a Deciziei AGEPI (Direcția Mărci și Design Industrial) din 01.11.2022 prin care s-a acceptat înregistrarea mărcii depozit nr. 048349 din 30.06.2021 și obligarea AGEPI să emită decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii depozit nr. 048349 din 30.06.2021.

La data de 09 iulie 2024, din partea autorității publice pârâte Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d.46-48)

În motivarea referinței, a indicat că, referitor la procedura de depunere și examinare a cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 048349 din 30.06.2021, menționăm că aceasta a fost depusă spre înregistrare de către PĂDURARU Roman, MD-5622, *****, *****, Republica Moldova pentru produsele și serviciile din clasele 32 și 35 conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS).

În urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor (în continuare - Legea nr. 38/2008) cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (BOPI) nr. 9/2021.

În urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii nr. de depozit 048349 din 30.06.2021, la data de 31.03.2022 a fost emis Avizul de refuz provizoriu total conform căruia s-a constatat că desemnarea solicitată nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru toate produsele solicitate din clasa 32, deoarece: - cuvântul „BERE”, ce intră în componența desemnării poate induce în eroare consumatorul în ceea ce privește natura unor produse din clasa 32 (art. 7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 38/2008); - include imaginea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, primul domnitor al Principatelor Unite ale Moldovei și Valahiei, precum și al statului național România, prin urmare, aduce atingere unui drept dobândit anterior în special dreptul la imagine (art. 8 alin. (3) din Legea nr. 38/2008).

Dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor „BERĂRIA”, „BERE”, cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente, fiind termeni descriptivi, nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (art. 10 alin. (1), art. 43 alin. (3) din Legea nr. 38/2008).

La data de 05.05.2022, solicitantul a depus contestație împotriva Avizului provizoriu sus-menționat.

În urma examinării în fond a cererii de înregistrare a mărcii, cât și a contestației depuse, la data de 05.05.2023, Direcția mărci și design industrial a emis Decizie de înregistrare a mărcii prin care s-a considerat întemeiată contestația și s-a acceptat parțial înregistrarea mărcii pentru produsul - bere din clasa 32 și serviciile revendicate din clasa 35 conform CIPS, deoarece cuvântul „BERE”, ce intră în componența desemnării poate induce în eroare consumatorul în ceea ce privește natura unor produse din clasa 32 (în temeiul art. 7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 38/2008). Totodată, s-a constatat că dreptul exclusiv nu se va extinde asupra elementelor verbale „BERĂRIA”, „BERE”, cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente, fiind termeni descriptivi, nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (în temeiul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 38/2008).

La data de 01.12.2022, compania CASTEL MIMI S.R.L., MD a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 01.11.2022, prin care solicită respingerea cererii nr. depozit 048349 din 30.06.2021.

Examinând contestația respectivă, la data de 22.02.2024 Comisia de Contestații a AGEPI a emis Hotărârea privind: - respingerea revendicării contestatarului; - menținerea în vigoare a Deciziei Direcției mărci și design industrial din 01.11.2022; - transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

AGEPI considera hotărârea Comisiei de Contestații din 22.02.2024 drept legală și întemeiată din următoarele considerente.

Statutul juridic, competenta, drepturile și obligațiile, modul de organizare și funcționare ale Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală sîmt reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 257/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei de Contestații în domeniul proprietății intelectuale și procedura de examinare a contestațiilor (în continuare - Regulament).

Comisia a constatat că desemnarea solicitată este un semn combinat, sub formă de etichetă, constituit din îmbinările de cuvinte „BERĂRIA”, „CUZA VODĂ”, „O BERE CU CARACTER”, scrise în interiorul unui oval de culoare albă, în partea superioară fiind reprezentat un semicerc de culoare neagră, deasupra căruia este o coroană stilizată și două panglici în părți, iar în partea inferioară, imaginea stilizată a hameiului și a spicelor de grâu.

În legătură cu cele invocate de contestatar/reclamant privind deținerea drepturilor anterioare asupra mărcii CUZA VODĂ nr. 2R 11341 din 11.02.2004, din care motiv cererea nr. depozit 048349 urmează a fi refuzată de la înregistrare, în temeiul art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008, Comisia a constat următoarele.

Conform art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008, „se refuză înregistrarea și în cazul când marca: b) este identică ori similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioara'.

Într-adevăr, pe numele reclamantului este înregistrată marca verbală CUZA VODĂ nr. 2R 11341 din 11.02.2004 pentru produsele din clasa 33 conform CIPS.

Reclamantul a declarat că mărcile comparate sunt similare, ba chiar sunt identice, deoarece conțin elementul verbal comun „CUZA VODĂ”, că impresia generală a semnului solicitat și impresia generală de la marca contestatarului/reclamantului este aceeași.

În acest context, Comisia a constatat că mărcile analizate nu sunt identice, dar sunt apropiate din punct de vedere fonetic, semantic, deoarece ambele conțin îmbinarea cuvintelor „CUZA VODĂ”, însă, în ansamblu semnul solicitat este un semn complex cu mai multe elemente verbale, grafice și se deosebește din punct de vedere vizual, dar și la pronunțare (BERĂRIA, CUZA VODĂ, O BERE CU CARACTER).

Comisia a constatat că contestatarul deține drepturi asupra acestei mărci pentru produse din clasa 33 (de exemplu, băuturi alcoolice, vinuri, cidru alcoolic, rachiu de pere; băuturi spirtoase, lichioruri; esențe alcoolice, extracte din fructe alcoolice, bitter, etc.), care sunt diferite, decât produsele și serviciile revendicate în cererea contestată și care nu au nici o tangență, de aceea acest articol nu mai poate fi invocat pentru respingerea cererii nr. depozit 048349 în privința produselor și serviciilor din clasele 32, 35 conform CIPS. Astfel, mărcile în colizie sunt similare, dar important este faptul că acestea sunt înregistrate pentru diferite produse și servicii. Totodată, Comisia a atenționat că este cunoscut faptul că se admite coexistența unor mărci foarte apropiate sau chiar mărcilor identice pentru diferite categorii de produse și/sau servicii conform CIPS.

Cu toate acestea, deși semnele sunt apropiate, însă, produsele și serviciile examinate sunt diferite, suplimentar, Comisia a stabilit dacă este prezent sau nu riscul de confuzie și/sau asociere cu marca anterioară.

Consumatorul mediu, aflat în procesul de alegere, nu va analiza mărcile, împărțindu- le în elementele lor componente pentru a căuta diferențe, ci se va baza pe imaginea generală a mărcii, care este, totuși, diferită. Însă, trebuie să se țină cont că nivelul de atenție al consumatorului poate varia în funcție de categoria de bunuri/servicii de care este vorba. În cazul dat, fiind vorba de produse revendicate din clasa 32 (bere) conform CIPS, servicii din clasa 35 (publicitate,

gestiunea afacerilor comerciale, lucrări de birou, etc.) conform CIPS, având în vedere natura acestora, consumatorii vor avea un grad de atenție mediu la alegerea acestor produse, dar oricum nu vor confunda aceste produse, servicii știind ce dorește să procure, în plus, analizând producătorul, prestatorul, prețul, etc.

În acest fel, ținând cont de percepția publicului vizat, în raport cu produsele și serviciile revendicate din clasele 32,35 conform CIPS și deosebirile dintre semne, Comisia a considerat că pentru consumator nu va exista riscul de confuzie sau de asociere cu marca anterioară.

Prin urmare, în contextul celor expuse supra, Comisia a concluzionat că nu se atestă faptul că sunt întrunite condițiile de aplicare ale art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008, de aceea semnul examinat nr. depozit 048349 nu poate fi respins de la înregistrare pentru produsele și serviciile acceptate spre înregistrare din clasele 32, 35 conform CIPS, pe numele solicitantului.

În al doilea rând, în privința argumentelor contestatarului ce țin de invocarea art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, precum că mărcile în conflict sunt similare, dar produsele și serviciile sunt diferite, iar marca anterioară a dobândit un renume în Republica Moldova și prin înregistrarea mărcii examinate solicitantul ar profita fără motive întemeiate de renumele mărcii companiei contestatare, inclusiv va cauza prejudicii contestatarului, Comisia a constatat următoarele.

Conform art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008: „[...] se refuză înregistrarea și în cazul când marca: c) este identică ori similară cu o marcă anterioară și este solicitată spre înregistrare pentru produse și/sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul când marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova și dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora".

Comisia a reiterat faptul că mărcile comparate deși sunt apropiate, similare, dar produsele și serviciile sunt diferite, însă, totuși, Comisia a constatat că compania CASTEL MIMI S.R.L., MD nu a demonstrat că marca CUZAVODĂ nr. 2R 11341 a dobândit un renume în Republica Moldova, iar prin eventuala înregistrare a mărcii examinate, solicitantul ar profita fără motive întemeiate de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii companiei CASTEL MIMI S.R.L., MD, ori folosirea ilegală a mărcii ar cauza titularului un prejudiciu grav și, fără temei legitim în acest sens, solicitantul ar obține un profit ilicit. Mai mult, Comisia a constatat că nu a fost demonstrată utilizarea de către compania contestatară a mărcii CUZA VODĂ în raport cu produsele din clasa 32 și serviciile din clasa 35 conform CIPS.

Prin urmare, ținând cont de cele expuse mai sus, în special, de percepția publicului relevant, căruia produsele, serviciile se adresează, Comisia a considerat că desemnarea solicitată este capabilă să deosebească produse din clasa 32 (bere) și servicii din clasa 35 (publicitate, lucrări de birou) de produsele din clasa 33 (diverse băuturi alcoolice (cu excepția berii), marcate cu semnul CUZAVODĂ de aceea admite coexistența mărcilor pe teritoriul Republicii Moldova în privința produselor și serviciilor revendicate în cerere din clasele 32, 35 conform CIPS, care sunt diferite de produsele din clasa 33 conform CIPS.

Reieșind din cele expuse, concluzionează că Hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 22.02.2024 cu privire la înregistrarea mărcii nr. depozit 048349 din 30.06.2021 a fost emisă reieșind din competența Comisiei, conform prevederilor legii și procedurii stabilite, iar AGEPI în calitatea sa de oficiu național în domeniul proprietății intelectuale a acționat cu bună credință în cadrul aplicării actelor normative respective.

Luând în considerație cele expuse mai sus, precum și faptul că acțiunea este neîntemeiată, în conformitate cu art. 4 (1), (2) lit. b), art. 48 (4) din Legea nr. 38/2008; art. 7 alin. (2) lit. a) al Legii nr. 114/2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală; Hotărârea Guvernului nr. 257/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei de contestații în domeniul proprietății intelectuale și procedura de examinare a contestațiilor', art. 186 din Codul de procedură civilă, art. 221 alin. (1) și art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, AGEPI solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată și menținerea în vigoare a hotărârii Comisiei de contestații AGEPI din 22.02.2024.

Incidente procedurale:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 10 iunie 2024, a fost atras în proces în calitate de terț Păduraru Roman. (f.d.34-35)

În ședința de judecată:

În şedinţa de judecată reprezentantul reclamantului SRL "Castel Mimi", avocatul Popa Ion, a susținut cererea de chemare în judecată formulată și a solicitat admiterea acesteia.

În şedinţa de judecată, reprezentantul autorității publice pârâte Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, Dadu Elena, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, terțul Păduraru Roman nu s-a prezentat, fiind citat legal.

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând acțiunea reclamantului SRL "Castel Mimi", audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform **art. 2 alin. (1) din Codul administrativ**, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform **art. 3 din Codul administrativ**, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform **art. 18 din Codul administrativ**, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora,

satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform **art. 22 alin. (1) din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform **art. 93 alin. (1) din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul **art. 20 și art.189 alin. (1) din Codul administrativ**, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform **art. 5 din Codul administrativ**, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit **art. 10 alin. (1) din Codul administrativ**, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, decizia Direcției mărci și design industrial de înregistrare a mărcii nr. 14249 din 01.11.2022 și hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală din 22 februarie 2024 – sunt acte administrative individuale defavorabile reclamantului SRL ”Castel Mimi”.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform **art. 17 din Codul administrativ**, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform **art. 39 din Codul administrativ**, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul SRL ”Castel Mimi” este destinatarul actului administrativ contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu **art. 191 alin. (1) din Codul administrativ**, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin.(1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în obligare constă în obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual.

În sensul enunțat, **art. 209 alin. (1) din Codul administrativ** prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 47 alin. (1) din Legea nr. 38/2008, orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată de către părţi în termen de 2 luni de la data primirii ei

sau de către persoanele terţe în termen de o lună de la data la care decizia a fost făcută publică. Contestaţia are efect suspensiv.

Urmează a fi reținut că, decizia Direcției mărci și design industrial de înregistrare a mărcii nr. 14249 din 01 noiembrie 2022, a fost contestată de reclamant prin contestația către AGEPI la data de 02 decembrie 2022, la care a primit hotărârea Comisiei de contestații din 22 februarie 2024, comunicată reclamantului la data de 25 aprilie 2024.

Conform art. 48 alin. (4) din Legea nr. 38/2008, Hotărîrea Comisiei de contestaţii se comunică parţilor şi poate fi atacată la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI în termenele prevăzute de lege.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ privind anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia Direcției mărci și design industrial de înregistrare a mărcii din 01.11.2022 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – hotărârii Comisiei de Contestații din 22.02.2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual de respingere a înregistrării mărcii nr. depozit 048349 din 30.06.2021, fost înaintată la data 23 mai 2024, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul SRL ”Castel Mimi”.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de SRL ”Castel Mimi” nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

În speţă, din explicațiile participanților la proces și materialele dosarului instanţa de judecată reţine că, la 11 februarie 2004, pe numele reclamantului SRL „Castel Mimi” a fost înregistrată marca verbală „CUZA VODĂ”, cu nr. 2R 11341, pentru produse din clasa 33 CIPS, beneficiind de protecție pe teritoriul Republicii Moldova. (f.d. 16,17)

La 30 iunie 2021, Păduraru Roman a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii combinate „BERĂRIA CUZA VODĂ”, cu nr. de depozit 048349, pentru: clasa 32 CIPS – „bere”; clasa 35 CIPS – servicii de publicitate, management, organizare și administrare a afacerilor comerciale și lucrări de birou. (f.d. administrativ 1 vol. I)

La 31 martie 2022, în urma examinării dosarului, AGEPI a emis un Aviz de refuz provizoriu total al cererii. (f.d. administrativ 30 vol. I)

Prin acest aviz s-a constatat că: cuvântul „BERE”, inclus în desemnare, poate induce în eroare consumatorul cu privire la natura unor produse din clasa 32, fiind incidente prevederile art. 7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 38/2008; marca include imaginea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, ceea ce ar putea aduce atingere unui drept dobândit anterior, în special dreptului la imagine, în sensul art. 8 alin. (3) din Legea nr. 38/2008; dreptul exclusiv nu se poate extinde asupra elementelor verbale „BERĂRIA” și „BERE”, acestea fiind descriptive și neputând fi înregistrate independent ca marcă.

La 5 mai 2022, solicitantul Păduraru Roman a depus contestație împotriva Avizului de refuz provizoriu total emis la 31 martie 2022. (f.d. administrativ 31,32 vol. I)

La 1 noiembrie 2022, Direcția Mărci și Design Industrial a AGEPI a emis o Decizie de înregistrării mărcii „BERĂRIA CUZA VODĂ”. (f.d. administrativ 40-41 vol.I)

Prin această decizie: s-a acceptat parțial înregistrarea mărcii, pentru clasa 32 și pentru serviciile revendicate din clasa 35, s-a stabilit că dreptul exclusiv asupra mărcii nu se extinde asupra elementelor verbale „BERĂRIA” și „BERE”, cu excepția executării lor grafice deosebite, deoarece acestea au caracter descriptiv.

La 1 decembrie 2022, SRL „Castel Mimi” a depus la Comisia de Contestații a AGEPI contestația nr. 6109, privind anularea Deciziei din 01.11.2022 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 048349 din 30.06.2021. (f.d. administrativ 54-57 vol. I)

La 22 februarie 2024, Comisia de Contestații a AGEPI a emis Hotărârea privind examinarea contestației depuse de Castel Mimi. Prin hotărâre s-a dispus: respingerea revendicărilor contestatarului; menținerea în vigoare a Deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 01.11.2022. (f.d. administrativ 200 vol. I)

Hotărârea Comisiei de Contestații din 22 februarie 2024, i-a fost comunicată părții reclamante la data de 25 aprilie 2024. (f.d. administrativ 230, 231 vol. II)

Prin urmare, la data de 23 mai 2024, SRL „Castel Mimi” s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Păduraru Roman cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil. (f.d. 6-13)

Conform prevederilor **art. 2 din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor** (în continuare Legea nr. 38/2008), *marcă* reprezintă orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Potrivit **art. 3 lit. a) din Legea nr. 38/2008,** drepturile asupra mărcii sînt dobîndite şi protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin: a) înregistrare în condiţiile prezentei legi.

Conform **art. 4 alin. (1), (2) lit. b) din Legea nr. 38/2008**, Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, denumită în continuare AGEPI, este oficiul naţional în domeniul protecţiei proprietăţii intelectuale şi unica autoritate care acordă pe teritoriul Republicii Moldova protecţie mărcilor în condiţiile prezentei legi.

AGEPI: b) recepţionează şi examinează cererile de înregistrare a mărcilor, înregistrează şi eliberează, în numele statului, certificate de înregistrare a mărcilor, publică date oficiale în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, denumit în continuare BOPI.

În corespundere cu prevederile **art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 114/2014 cu privire la AGEPI,** AGEPI are următoarele atribuţii: a) recepţionează şi examinează cererile pentru acordarea protecţiei, acordă şi eliberează, în numele statului, titluri de protecţie pentru obiectele de proprietate industrială, conform legislaţiei în domeniul proprietăţii industriale.

Articolul 5 din Legea nr. 38/2008 prevede că, pot constitui mărci orice semne: a) susceptibile de reprezentare grafică – cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, culori, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, holograme, semne de poziționare; b) sonore, olfactive, tactile, precum și orice combinații de astfel de semne, cu condiția ca aceste semne să poată servi

la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Conform **art. 7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 38/2008**, se refuză înregistrarea: g) mărcilor care pot induce în eroare consumatorul în ceea ce priveşte originea geografică, calitatea ori natura produsului şi/sau a serviciului.

Potrivit **art. 8 alin. (1) lit. b), c), (3) din Legea nr. 38/2008**, în afara motivelor de refuz prevăzute la art.7, se refuză înregistrarea şi în cazul cînd marca: b) este identică ori similară cu o marcă anterioară şi, din cauza identităţii ori similitudinii produselor şi/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară; c) este identică ori similară cu o marcă anterioară şi este solicitată spre înregistrare pentru produse şi/sau servicii care nu sînt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul cînd marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova şi dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora.

O marcă este refuzată la înregistrare şi în cazul în care aduce atingere unui drept dobîndit anterior, altul decît cele prevăzute la alin. (2) şi (4), în special dreptului la nume, la imagine, inclusiv în ceea ce priveşte numele sau imaginea unei personalităţi notorii în Republica Moldova, dreptului de autor, dreptului la o indicaţie geografică protejată sau la o denumire de origine protejată, la un desen sau la un model industrial protejat sau unui alt drept de proprietate intelectuală protejat conform legii.

Articolul 10 alin. (1) din Legea nr. 38/2008 prevede că, dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părţile produsului sau ambalajului care nu sînt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiţia folosirii loiale a elementelor menționate şi a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii şi ale terţilor.

Conform **art. 37 din Legea nr. 38/2008,** în termen de o lună de la data depunerii cererii de înregistrare, AGEPI examinează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 30 alin. (2) pentru atribuirea unei date de depozit.

În urma examinării efectuate în conformitate cu alin. (1), AGEPI: a) atribuie dată de depozit, în conformitate cu art. 31, în cazul în care se constată că cererea de înregistrare a mărcii întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit; de asemenea, atribuie data de depozit, în conformitate cu art. 31, în cazul în care taxa de depunere a cererii nu a fost achitată sau a fost achitată parțial, cu condiția ca taxa sau diferența față de cuantumul stabilit să fie achitată în termen de 10 zile calendaristice de la data depunerii cererii de înregistrare; b) notifică solicitantului iregularitățile constatate şi-i acordă pentru remedierea lor un termen de 2 luni de la data depunerii cererii în cazul în care se constată că cererea de înregistrare a mărcii nu întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit.

În urma notificării conform alin. (2) lit. b), AGEPI: a) atribuie data de depozit la data la care au fost remediate toate iregularitățile în cazul în care solicitantul remediază iregularitățile constatate în termenul prescris; b) consideră cererea de înregistrare nedepusă, fapt care este notificat solicitantului, în cazul în care acesta nu remediază iregularitățile constatate în termenul prescris.

AGEPI înscrie în Registrul național al cererilor de înregistrare a mărcilor datele referitoare la cererea căreia i-a fost atribuită data de depozit, fapt care este notificat solicitantului.

În termen de o lună de la data înscrierii datelor referitoare la cerere în Registrul național al cererilor de înregistrare a mărcilor, AGEPI examinează dacă cererea de înregistrare a mărcii îndeplinește celelalte condiții de depunere, prevăzute de lege și de Regulament.

În urma examinării efectuate în conformitate cu alin. (5), AGEPI: a) acceptă cererea în vederea publicării în cazul cînd constată că cererea întrunește condițiile prevăzute la alin. (5); b) notifică solicitantului iregularitățile constatate și-i cere să le remedieze în termenele prevăzute de Regulament în cazul cînd constată că cererea nu întruneşte condiţiile prevăzute la alin. (5).

Dacă, în urma notificării făcute conform alin. (6) lit. b), solicitantul nu remediază iregularităţile constatate în termenele prescrise, cererea se consideră retrasă, fapt care este notificat solicitantului.

Dacă solicitantul, în urma notificării făcute conform alin. (6) lit. b), nu remediază în termenele prescrise iregularitatea ce constă în neplata taxei de examinare, se consideră că cererea a fost retrasă (cu excepţia cazului cînd cererea cade sub incidenţa art. 30 alin. (6) şi este clar ce clase de produse şi/sau servicii sînt prevăzute a fi acoperite de suma plătită pentru examinarea cererii), fapt care este notificat solicitantului.

Nerespectarea dispoziţiilor ce ţin de revendicarea priorităţii atrage pierderea dreptului de prioritate privind cererea.

Articolul 41 din Legea nr. 38/2008 prevede că, în termen de 3 luni de la data expirării perioadei de prezentare a observațiilor terților și a opozițiilor, AGEPI efectuează examinarea de fond a cererii în vederea respectării condițiilor de protecție a mărcii, sub rezerva achitării taxelor stabilite.

AGEPI examinează: a) dacă nu sînt motive absolute de refuz prevăzute la art.7; b) dacă nu sînt motive relative de refuz prevăzute la art.8; c) observaţiile şi opoziţiile formulate în privinţa cererii de înregistrare a mărcii.

În funcţie de rezultatele examinării de fond, AGEPI adoptă decizia de înregistrare a mărcii, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de înregistrare a mărcii şi o notifică solicitantului în termen de o lună de la data adoptării.

În conformitate cu prevederile **art. 43 din Legea nr. 38/2008**, în cazul în care, în temeiul motivelor absolute sau relative de refuz specificate la art. 7 şi 8, marca nu îndeplinește condițiile de înregistrare pentru toate sau pentru o parte din produsele şi/sau serviciile pentru care este solicitată, cererea de înregistrare a mărcii se respinge pentru produsele şi/sau serviciile respective.

Cererea de înregistrare a mărcii nu va fi respinsă înainte ca solicitantului să i se comunice, printr-un aviz de refuz provizoriu, motivele în baza cărora înregistrarea ar putea fi refuzată în totalitate sau în parte. În termen de 2 luni de la data primirii comunicării, solicitantul este în drept să depună o contestaţie la avizul de refuz provizoriu, cu prezentarea argumentelor în favoarea înregistrării mărcii, să retragă cererea pentru una sau mai multe clase de produse/servicii, pentru anumite produse/servicii ori să solicite introducerea modificărilor, cu condiţia achitării taxelor pentru acţiunile menţionate, în termenele şi cuantumurile stabilite.

În cazul în care marca conţine elemente care, conform art. 7, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci pentru toate sau pentru anumite categorii de produse/servicii solicitate, iar includerea acestor elemente în marcă poate crea îndoieli asupra limitei de protecţie a acesteia, AGEPI poate cere, drept condiţie pentru înregistrarea mărcii, ca solicitantul, în termen de 2 luni de la data primirii avizului menţionat la alin. (2), să declare că renunţă la invocarea oricărui drept exclusiv asupra acestor elemente. Această declaraţie se publică odată cu datele privind înregistrarea mărcii.

În cazul în care solicitantul prezintă dovada inițierii în instanța de judecată a unor proceduri de eliminare a motivelor invocate în avizul de refuz provizoriu, acțiunile ce țin de examinarea cererii se suspendă pînă la emiterea unei decizii definitive a instanței de judecată.

Conform **art. 46 din Legea nr. 38/2008**, în cazul în care, în urma examinării cererii conform art. 37 şi 41, se constată că sînt îndeplinite condiţiile pentru înregistrarea mărcii, precum şi în cazul în care nu a fost depusă nicio contestaţie împotriva înregistrării conform art. 47 alin. (1) sau contestaţiile depuse au fost respinse, AGEPI înregistrează marca, cu condiţia achitării taxei în cuantumul și în termenul stabilite. Datele privind înregistrarea mărcii se înscriu în Registrul naţional al mărcilor, iar titularului i se eliberează certificatul de înregistrare a mărcii. Datele referitoare la înregistrare se publică în BOPI.

În cazul în care înregistrarea mărcii este condiţionată de prezentarea unei permisiuni din partea autorităţilor competente în conformitate cu art. 7 alin. (3), perioada cuprinsă între data depunerii cererii pentru acordarea permisiunii respective şi data eliberării deciziei autorităţii competente în acest sens nu se ia în considerare la calcularea termenului de achitare a taxei de înregistrare şi eliberare a certificatului de înregistrare a mărcii, cu condiţia prezentării copiei de pe cererea respectivă la AGEPI pînă la expirarea termenului menționat.

Potrivit **art. 47 din Legea nr. 38/2008**, orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată de către părţi în termen de 2 luni de la data primirii ei sau de către persoanele terţe în termen de o lună de la data la care decizia a fost făcută publică. Contestaţia are efect suspensiv. Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), deciziile de înregistrare a mărcilor pot fi contestate de către persoanele terţe în termenul cuprins între data la care decizia a fost făcută publică şi data înregistrării mărcii. Contestaţia se depune la AGEPI şi se soluţionează de către Comisia de contestaţii în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern. Prevederile art. 42 alin. (2) se aplică mutatis mutandis contestaţiilor. Contestaţia, prezentată în scris şi argumentată, se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite. Comisia de contestaţii emite hotărîri şi încheieri conform competenţei.

Articolul 48 din Legea nr. 38/2008 prevede că, în cursul examinării contestaţiei, Comisia de contestaţii invită părţile să-şi prezinte observaţiile referitoare la comunicările prezentate de celelalte părţi. Dacă la examinarea contestaţiei apar divergenţe cu caracter normativ, se aplică normele Codului de procedură civilă. În urma examinării contestaţiei, Comisia de contestaţii va emite una din următoarele hotărîri: a) de menţinere în vigoare a deciziei contestate; b) de anulare în tot sau în parte a deciziei contestate; c) orice altă hotărîre conform competenţei. Hotărîrea Comisiei de contestaţii intră în vigoare la data adoptării. Hotărîrea Comisiei de contestaţii se comunică parţilor şi poate fi atacată la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI în termenele prevăzute de lege.

Instanța de judecată reține că argumentele invocate de reclamantul SRL „Castel Mimi” nu sunt de natură să demonstreze caracterul ilegal al Hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 22 februarie 2024 și al Deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 01 noiembrie 2022, or, materialele cauzei confirmă că acestea au fost emise de autoritatea competentă, cu respectarea procedurii prevăzute de lege și în urma examinării tuturor circumstanțelor relevante pentru soluționarea cererii de înregistrare a mărcii.

Instanța observă că, deși mărcile „CUZA VODĂ” și „BERĂRIA CUZA VODĂ” conțin elementul verbal comun „CUZA VODĂ”, simpla existență a unui element comun nu este suficientă pentru a conduce automat la concluzia existenței unui risc de confuzie în sensul art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor. Aprecierea riscului de confuzie urmează a fi realizată prin examinarea globală a semnelor aflate în conflict, ținând cont de impresia de ansamblu produsă asupra consumatorului relevant, de elementele distinctive și dominante ale mărcilor, precum și de produsele și serviciile pentru care acestea sunt utilizate.

În acest sens, instanța reține că marca solicitată spre înregistrare reprezintă un semn combinat, care include, pe lângă sintagma „CUZA VODĂ”, și alte elemente verbale și grafice distinctive, respectiv „BERĂRIA”, „O BERE CU CARACTER”, precum și elemente figurative specifice. Prin urmare, semnele analizate nu sunt identice, iar diferențele existente la nivel vizual și conceptual sunt suficiente pentru a permite consumatorului mediu să distingă originea comercială a produselor și serviciilor desemnate.

Totodată, instanța constată că marca reclamantului este înregistrată pentru produse din clasa 33 CIPS, respectiv diverse băuturi alcoolice, cu excepția berii, în timp ce marca contestată a fost acceptată spre înregistrare pentru produsul „bere” din clasa 32 și pentru servicii din clasa 35.

În pofida susținerilor reclamantului, din materialele cauzei nu rezultă că acesta ar fi demonstrat existența unei asemenea apropieri între produsele și serviciile respective încât consumatorul relevant să fie determinat să creadă că acestea provin de la aceeași întreprindere sau de la întreprinderi afiliate. Dimpotrivă, Comisia de Contestații a efectuat analiza corespunzătoare a produselor și serviciilor în litigiu și a concluzionat motivat că acestea sunt distincte, concluzie pe care instanța o apreciază ca fiind rezonabilă și conformă circumstanțelor cauzei.

De asemenea, instanța reține că reclamantul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze existența efectivă a unui risc de confuzie sau de asociere în percepția consumatorului relevant. Or, simpla afirmare a unui asemenea risc nu poate suplini obligația de probare ce revine părții care îl invocă.

În ceea ce privește argumentele întemeiate pe art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, instanța constată că reclamantul nu a făcut dovada faptului că marca „CUZA VODĂ" se bucură de renume în sensul normei legale menționate. Deși au fost invocate investiții în promovare, comercializarea produselor și anumite distincții obținute de produsele comercializate sub această marcă, asemenea afirmații nu sunt suficiente prin ele însele pentru a demonstra îndeplinirea standardului juridic necesar recunoașterii renumelui unei mărci. Mai mult, reclamantul nu a demonstrat că eventuala înregistrare a mărcii „BERĂRIA CUZA VODĂ" ar conduce la obținerea unui profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii sale sau că ar aduce atingere acesteia.

Cu privire la dreptul discreționar al autorității, instanța reține că, AGEPI a acționat în limitele dreptului său discreționar, prevăzut de lege, fără a depăși scopul normei legale și fără a ignora fapte relevante. În temeiul art. 16 și art. 225 din Codul administrativ, controlul instanței se limitează la verificarea legalității exercitării discreției, iar nu la substituirea autorității administrative în aprecierea oportunității.

Or, în speță, nu s-a demonstrat că AGEPI ar fi exercitat discreția în mod arbitrar, excesiv sau cu încălcarea limitelor legale.

Instanța de judecată, cu referire la prevederile legale citate, reține că, înregistrarea mărcii „BERĂRIA CUZA VODĂ" corespunde normelor de drept material, fiind aplicate în limitele prevăzute de dispozițiile legale citate.

Instanța de judecată va menționa că dispozițiile Legii privind protecția mărcilor nu pot fi aplicate separat, fiind rupte din context, dimpotrivă urmează a fi privite conceptual, ca un tot întreg, pornind de la principiile generale enunțate și scopul pe care îl declară legiuitorul la adoptarea acestor norme.

Argumentele invocate de reclamant nu pot fi reținute, întrucât acestea nu sunt susținute de probe concludente și pertinente, iar din ansamblul materialului probator administrat în cauză nu rezultă că autoritatea pârâtă ar fi acționat contrar prevederilor legale invocate. Simpla nemulțumire a reclamantului față de actul administrativ contestat sau față de modul de interpretare a unor dispoziții legale nu echivalează cu dovedirea nelegalității actului ori a unui exces de putere.

Reclamantul nu a făcut dovada contrară prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ și nu a demonstrat existența vreunei încălcări concrete a drepturilor sau intereselor sale legitime prin actul contestat.

În contextul celor relatate, instanța judecătorească menționează că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: în cazul în care consideră că actul administrativ este

ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Prin urmare, în speţă nu se regăsesc careva temeiuri legale pentru a dispune anularea actului administrativ, acesta fiind emis cu respectarea competenței, de către autoritatea publică emitentă fiind respectate normele legale care reglementează procedura soluţionării cererii şi a stabilit aplicarea corectă a normelor materiale. Mai mult, la adoptarea actului administrativ în privința reclamantului, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și-a exercitat dreptul discreționar corect, a luat în considerare toate faptele relevante speței, a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În lumina celor expuse, instanța constată că, actele administrative contestate sunt legale și temeinic motivate, sunt întrunite toate cele trei condiții cumulative prevăzute de art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008: similitudinea semnelor, identitatea serviciilor și existența riscului de confuzie și/sau asociere, admiterea acțiunii ar echivala cu o subrogare inadmisibilă a instanței în atribuțiile autorității administrative competente.

Prin urmare, instanța apreciază că reclamantul nu a demonstrat existența unor vicii de legalitate care să justifice anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 22 februarie 2024 și a Deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 01 noiembrie 2022. Actele administrative contestate au fost emise cu respectarea competenței legale, a procedurii administrative și a normelor materiale aplicabile, iar motivele invocate în acțiune nu răstoarnă prezumția de legalitate de care acestea beneficiază.

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, hotărârea Comisiei de Contestații din 22.02.2024 au fost emise reieșind din competența Comisiei, conform prevederilor legii și procedurii stabilite, iar AGEPI în calitatea sa de oficiu național în domeniul proprietății intelectuale a acționat cu bună credință în cadrul aplicării actelor normative respective.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Potrivit art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Față de cele ce preced, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL ”Castel Mimi” către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Păduraru Roman privind anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia Direcției mărci și design industrial de înregistrare a mărcii din 01.11.2022 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – hotărârii Comisiei de Contestații din 22.02.2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual de respingere a înregistrării mărcii nr. depozit 048349 din 30.06.2021, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL ”Castel Mimi” către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Păduraru Roman privind anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia Direcției mărci și design industrial de înregistrare a mărcii din 01.11.2022 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – hotărârii Comisiei de Contestații din 22.02.2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual de respingere a înregistrării mărcii nr. depozit 048349 din 30.06.2021, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței, Cristina Panfil
Judecător